

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Solvuntur objectiones

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

potest non convenire. Ex quo ulterius sequitur, A
illum esse necessarium, nedum quoad specifica-
tionem, sed etiam quoad exercitium. Quo argu-
mento usus est D. Thomas 1. contra Gent. cap.
80. in fine

39 Dices, Si haec ratio valeret, probaret etiam quod
amor creaturarum necessarium est in Deo, quia
etiam illis amor reperitur in creatura rationali,
& imperfectionem non dicit; aliàs nec liberè pos-
set Deo convenire.

Sed negatur sequela, ad cuius probationem di-
cendum est, quod licet amor creaturarum non di-
cat imperfectionem in absoluta sui convenien-
tia, bene tamen, in sui convenientia necessaria &
essentia: quia maxima imperfectio est, subje-
ctum necessitari ad amorem ab objecto finito &
limitato.

40 Deo secundo, rationem D. Thomae efficaci-
ter ostendere, Deum amare se necessarium, non
solum quoad specificationem, sed etiam quoad
exercitium.

Probatur conclusio explicando illam ratio-
nem. Si ergo habet S. Do. Cor hic art. 3. *Voluntas
divina necessariam habitudinem habet ad bonitatem
suam, quae est proprium eius obiectum: unde bonita-
tem suam Deus ex necessitate vult, sicut & voluntas
nostra vult beatitudinem, & qualibet alia potentia
habet necessariam habitudinem ad proprium & princi-
pale obiectum, sicut visus ad colorem, quia de sui ra-
tione est ut in illud tendat.* Ex quibus verbis sic po-
test formari ratio. Quaelibet potentia ad suum
objectum primarium debite applicatum, omni-
que impedito secluso, fertur necessarium, non
solum quoad specificationem, sed etiam quoad
exercitium; ut constat in potentia visiva, respec-
tu coloris lucidi, & in nostra voluntate, respec-
tu beatorum finis: Sed obiectum formale prima-
rium voluntatis divinae, est divina bonitas, ei
cognitione clara intuitiva, & comprehensiva ap-
plicata, ipsique identificata, nec potest impedi-
mentum adesse: Ergo suam bonitatem Deus dili-
git necessarium utraque necessitate.

41 Alter proponi potest ratio D. Thomae, & sic
formari. Quaelibet potentia habet necessariam
habitudinem ad suum obiectum, juxta suam natu-
ram: Ergo & divina voluntas secundum suam
naturam debet dicere necessariam habitudinem
ad proprium obiectum: Sed natura voluntatis
divinae est ferri ad obiectum in actu secundo,
cum sit actus purus: omnique potentialitatis ex-
pers: Ergo de ratione illius est attingere obje-
ctum necessarium, non solum quoad specificatio-
nem, sed etiam quoad exercitium.

§. II.

Solvantur objectiones.

42 Obijcies primò contra primam conclusio-
nem, D. Thomae de potentia q. 10. art. 2.
ad 5. docet Spiritum Sanctum liberè procedere:
Sed Spiritus Sanctus procedit ex amore divinae
bonitatis: Ergo talis amor est liber, non verò ne-
cessarius.

Respondeo D. Thomam debere intelligi de li-
beritate, ut opponitur coactioni, non verò ut op-
ponitur necessitati; quia voluntas, ut dicitur 1. 2.
q. 6. art. 4. in nullo actu potest cogi, licet in ali-
quibus ne cessitari possit.

43 Obijcies secundo: Modus operandi perfectior
est Deo attribuendus: Sed perfectior modus ope-
randi est operari liberè, & cum dominio sui actus,

Tom. I.

quàm necessarium, & sine tali dominio. Ergo Deus
non necessarium, sed liberè seipsum diligit.

Respondeo concessa Majori, distinguendo
Minorem. Perfectior modus operandi est opera-
ri liberè, respectu objecti limitati, & in quo non
relocet omnis ratio boni, concedo Minorem.
Respectu objecti infiniti, in quo relocet ratio
summi boni, adaequantis totam capacitatem vo-
luntatis, nego Minorem. Vel etiam dici potest,
quod modus operandi liberè est perfectior modo
operandi necessarium, quando talis necessitas ori-
tur ex imperfecta cognitione objecti, ut contin-
git in brutis; secus verò quando procedit ex per-
fectissima cognitione objecti in quo apparet ratio
summi boni, ut contingit in amore Dei & Bea-
torum.

44 Obijcies tertio contra secundam conclusionem.
Obiectura ut obiectum, solum habet specificare
potentiam, ac proinde illam solum determinare,
& necessitare quoad specificationem, non verò
quoad exercitium: Ergo ex eo quod voluntas di-
vina necessariam habet habitudinem ad bonita-
tem suam, quae est proprium ejus obiectum,
non rectè inferitur, Deum se amare necessarium,
tam quoad specificationem, quàm quoad exer-
citurium.

45 Respondeo primò: Quod licet obiectum secun-
dum se absolute consideratum, habeat solum spe-
cificare potentiam, & eam determinare ac neces-
sitare quoad specificationem; si tamen illud sit
debite applicatum, & omni impedito creat,
ut contingit in proposito, illam determinat ac nec-
essitat, non solum quoad specificationem, sed
etiam quoad exercitium. Ut constat in exemplo
coloris debite applicati potentiae visivae, quo uti-
tur D. Thomas, & in essentia divina clare visa,
quae quia est obiectum debite applicatum volun-
tati Beatorum, illam determinat, & necessitat ad
amorem beatificum, qui necessarius est non solum
quoad specificationem, sed etiam quoad
exercitium.

46 Respondeo secundo, dato Antecedente, ne-
gando Consequentiam, quia, ut supra diceba-
mus, quaelibet potentia habet necessariam habi-
tudinem ad suum obiectum, juxta suam naturam
& conditionem: unde si illa sit actus purus, &
semper debeat ferri in actu secundo ad suum ob-
iectum, necessitatur & determinatur ad illud, non
solum quoad specificationem, sed etiam quoad
exercitium; & ideo cum divina voluntas sit actus
purus, & omnis potentialitatis expers, ex eo
quod illa necessariam habeat habitudinem ad
suum obiectum, rectè inferitur Deum suam boni-
tatem amare necessarium, tam quoad specificatio-
nem, quàm quoad exercitium.

ARTICULUS III.

*An Deus diligat necessario creaturas ex-
istentes & futuras?*

§. I.

Quibusdam praemisibus difficultas resolvitur.

47 Circa hanc difficultatem multiplex versatur
sententia. Prima est aliquorum quos suppresso
nomine refert D. Thomas 2. contra Gentes cap.
23. asserentium Deum necessarium quoad specifica-
tionem, & quoad exercitium diligere creaturas
existentes. Quam sententiam dicit Ferrariensis te-
nuisse Aristotelem, Avicennam, & Commentatorem,
CCc ij alle-